

**21 november 2010
11.00 uur**

‘De naam die je draagt is de weg die je gaat’

voorganger: ds. Yvonne Hiemstra, Dokkum
organist: Jan Renkema
‘Capella Forum’ o.l.v. Piet Wouda

voor de dienst is er en gelegenheid voor ontmoeting

*Sa as de wyn
ûnder deade jiske
ferhoalen fonken fynt,
dy't oanblaast ta nij fjoer
yn âlde wurden
jou sa jo Geast ta nij begjin.*

(Sytze de Vries/Pyt Wouda)

Dienst van de voorbereiding

Woord van welkom

Openingslied (allen): Wij komen als geroepen : 1, 2 en 3

(tekst Sytze de Vries)

(de gemeente gaat staan)

Wij ko - men als ge - roe - pen en
aan het licht ge - bracht. Het le - ven te be -
groe - ten heeft God ons toe - ge - dacht. Wij
ko - men als ge - roe - pen, ge - te - kend met een
naam, van on - ge - we - ten toe - komst de
me - de erf - ge - naam.

2

Geroepen om te leven,
gehouden aan zijn woord
van uitgesproken vrede,
van liefde ongehoord.
Herboren, uitgetogen
uit de toevalligheid,
bestemd voor de genade,
het donker al voorbij!

3

Getekend voor ons leven
als kind'ren van het licht,
gezaaid op hoop van zegen,
de dag als vergezicht.
God, breng ons zelf op Adem
en treed in ons bestaan.
Bezegel onze vreugde
hier met uw eigen Naam!

Stilte

Dienst van het woord

Gebed om het woord te verstaan.

Schriftlezing: Genesis 32 : 23 - 33

23 Het was nog nacht toen Jakob opstond en de Jabbok overstak op een doorwaadbare plaats, samen met zijn beide vrouwen, zijn twee bijvrouwen en zijn elf kinderen.

24 Nadat hij hen over de rivier had geholpen, bracht hij ook al zijn bezittingen naar de overkant.

25 Maar zelf bleef hij achter, helemaal alleen, en er worstelde iemand met hem totdat de dag aanbrak.

26 Toen de ander zag dat hij het niet van hem kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan, en daardoor raakte Jakobs heup tijdens die worsteling ontwricht.

27 Toen zei de ander: 'Laat mij gaan, het wordt al dag.' Maar Jakob zei: 'Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent.'

28 De ander vroeg: 'Hoe luidt je naam?' 'Jakob,' antwoordde hij.

29 Daarop zei hij: 'Voortaan zal je naam niet Jakob zijn maar Israël, want je hebt met God en mensen gestreden en je hebt gewonnen.'

30 Jakob vroeg: 'Zeg me toch hoe u heet.' Maar hij kreeg ten antwoord: 'Waarom vraag je naar mijn naam?' Toen zegende die ander hem daar.

31 Jakob noemde die plaats Peniël, 'want,' zei hij, 'ik heb oog in oog gestaan met God en ben toch in leven gebleven.'

32 Zodra hij bij Peniël was overgestoken, zag hij de zon opkomen. Jakob liep mank.

33 Omdat de ander hem had aangeraakt bij de spier die boven het heupgewricht ligt, eten de Israëlieten de heupspier niet, tot op de dag van vandaag.

Zingen (allen): Gez. 487 : 1, 2, en 3 (tekst Huub Oosterhuis)

1. De Heer heeft mij ge-zien en on-ver-wacht
ben ik op-nieuw ge-bo-ren en ge-to-gen.
Hij heeft mijn licht ont-sto-ken in de nacht,
gaf mij een le-vend hart en nieu-we o-gen.
Zo komt Hij steeds met stil-le o-ver-macht
en zo neemt Hij voor lief mijn on-ver-mo-gen.

2

Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.

3

Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen,
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt -
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.

Overdenking: 'De naam die je draagt is de weg die je gaat'

Koor: Alle Menschen müssen sterben, J.S. Bach (1685-1750)

Alle Menschen müssen sterben,
alles Fleisch vergeht wie Heu,
was da lebet muss verderben,
soll es andern werden neu,
Dieser Leib muss verwesen
wenn er ewig soll genesen
der so grossen Herrlichkeit,
die den Frommen ist bereit.

De Deadedûns

De Deadedûns is een Friese vertaling en bewerking van de Totentanz van Hugo Distler (1908 - 1942). Deze Duitse componist zette zich in voor vernieuwing van de Lutherse kerkmuziek. De liederen worden afgewisseld met dialogen tussen de Dea en verschillende personages: o.a. de keizer, de bisschop, de soldaat de schipper, de vrouw en het kind. Distler leed onder het naziregime en was erg depressief. In 1934 schreef hij voor de eeuwigheidzondag de Totentanz, een theatraal motet met als thema: de dodendans. De teksten van de liederen zijn ontleend aan de Cherubinischen Wandersmann van de mysticus Angelus Silesius (1624 - 1677). De dialogen zijn ontleend aan de teksten bij een muurschildering uit de de Marienkirche te Lübeck. Helaas is deze muurschildering tijdens bombardementen in 1942 vernield. In het kerkje van Hrastovlje (Slovenië) is een prachtig bewaarde muurschildering van de dodendans te zien. (Is ook op internet te vinden.)

In de Deadedûns wordt duidelijk dat iedereen geroepen wordt door de Dea. Rijk of arm, groot of klein, man of vrouw, het maakt niet uit wie je bent: je wordt geroepen bij je naam. En ieder heeft wel een argument om niet te verschijnen voor het aangezicht van de Dea. Deze is onverbiddelijk in zijn onderzoek naar wat je van je leven gemaakt hebt. Je macht misbruikt? Je verlustigd in rijkdom? De kluizenaar en het kind hoeven zich geen zorgen te maken. Waarom niet? Om over na te denken.

De vertaling is van: Simone Roelofsen-Burghraef
Sjoerdsje Veenstra-Paulusma
Wiebe Veenstra en Piet Wouda

*In de dienst worden zeven van de veertien spreuken gezongen en gedeclameerd.
Acteurs: Ilse Faber, Jan Jongasma en Ate Klomp.*

Spreuk 1

De Dood kondigt aan dat mensen uit alle lagen van de samenleving afstand moeten doen van deze wereld en nodigt hen uit met hem te dansen.

Koar:

Lit alles datsto hast,
Nim alles dat dy jûn wurdt.
Fersmyt de wrâld,
dat er dy takomt tûzenfâldich.
Yn 'e himel is de dei
yn 'e ôfgrûn is de nacht.
It giet him goed, dy't dat ferstiet en wit.

De Dea:

Gean yn 'e rige stean om te dûnsjen mei my:
keizer, biskop, boarger, boer,
earm en ryk, grut en lyts.
Gjin drôvens helpt, kom tichteby!
Hulde oan him, dy't op 'e tiid
betocht hat, goed te dwaan
en sa himsels befrijet fan skuld!
-Hjoed wurdt hjir nei myn pipen dûnse!

Spreuk 2

De keizer beklagt zich dat hij, terwijl vorsten en heren voor hem knielden, nu een prooi wordt van wormen. De Dood beschuldigt de keizer ervan dat hij verblind was door roem en eer.

Koar:

Minske, it oansjen fan de wrâld
fergiet mei de tiid.
Wêrom hingest dan sa stiifkoppich
oan syn hearlikens?

De Keizer:

O, Dea, dyn hommels ferskinen
giet my troch ieren en sinen.
Moasten keningen, foarsten en hearen
foar my knibbelje en my eare,
dat ik sa sûnder genede lykas dy, Dea,
no ta slyk fergean?
Ik, lieder en hoeder fan minsken.
Do makkest my ta proai fan wjirmen

De Dea:

Rju achte keizer, do wiest de heechste hjir,
mar tenei silsto oan myn side dûnsje.
Fan dy wie it swurd fan gerjochtichheid
om leed te fersêftsjen en striid te sljochtsjen.
Lykwols ferblinde troch rom en eare
seachsto dyn eigen grutte sûnde net mear.
Dêrom falt myn roppen dy sa swier!

Edelman, jou my dyn hân!

Spreuk 3

Als je had beseft dat je op aarde tijdelijk bent, zou je niet zo zondig zijn geweest. Je hebt echter je leven verkwanseld aan pracht en praal. Nu ben je bang.

Koar:

O sûnder, hâldest it tydlike foar eagen,
do soest gjin kwea mear dwaan
en dan de ivichheid!

De Edelman

Dea, wolsto dy asjebleaf bedimje?
Jou my noch efkes tiid
Foar't ik my ûnder dy deljaan moat.
Myn tiid haw ik ferdien en
net acht slein op myn stjerren.
Tocht allinnich oan brassen en sûpen,
liet myn hoarigen foar my krûpe.
Tsjin it sin moat ik hjir no wei, net wittend wêr't ik bedarje sil.

De Dea:

Wiest mei dyn rykdom foar de earmen opkaam,
dan sietst no net yn 'e lytse loege.
Mar wa't ferlet fan dy hie, grutte man,
koe op dy rekkenje?
Sa sljocht op eigen pronk en pracht
hiest oan myn kommen nea net tocht.
En no bist der al hielendal foar wei.

Skipper, kom, dyn tiid sit derop.

Spreuk 4

Je toont berouw over je zondig leven aan de wal. Het is te laat. Strijk de zeilen.

Koar:

De wrâld is dyn see,
De skipper Gods Geast.
It skip is dyn lea,
De siel is it dy't fart nei hûs.

De Skipper:

Ik wit net, Dea, hoe't koe,
ik ha dy faak tichtby my hân.
Mar sa gau't ik foet oan wâl sette,
wie'k myn goede foarnimmens wer kwyt.
De âlde Adam, ûnbeskamme brutaal,
gie mei myn deugdsumens oan 'e haal.
Hjir stean ik no, troch sûnden yn need,
wês mei my, Hear, troch jo dea.

De Dea:

Hie Gods wurd dy fan jongs ôf oan
helder foar de geast stien en
hiest iverich dyn wurk dêr neffens dien,
soest no net drôvich foar my stean.
Foldien seachst dan dyn ein temjitte.
Berou jout dy no neat mear.
Helje de seilen del, it is dien!-

Kom, fromme man, wrakselje net tsjin.

Spreuk 5

In het duister kun je alleen het echte licht zien. Omdat je berouw toont, wacht je een goed leven in de hemel. Hadden mensen jouw levenswandel maar als voorbeeld genomen.

Koar:

It allerljochtste ljocht
sjochsto yn dit libben
inkeld ast omtrint yn it tsjuster bist.

De Klûzener:

It stjerren sels docht my net sear.
Wie ik mar te'n djipsten klear
en myn gewisse suver en frij!
Faak kaam de kweade my oer 't mad
mei ferliedings dêr't ik net tsjin op koe.
Hear, ferlos my, ik haw sûndige!
Ik beken en toan berou út it djipst fan myn hert.
Wês my genedich yn dizze lêste oere.

De Dea:

Do meist no wol fleurich dûnsje,
want yn 'e himel komt it goed mei dy.
Sok wurk asto hjir dien hast, jout wjukken oan 'e siel.
Dyn foarbyld hiene minsken wat oan hawwe kind,
mar se hawwe der neat mei dien en binne no telider slein.

Kom op, boer, slút dy oan!

Spreuk 6

De weg naar geluk gaat niet over rozen. Omdat je altijd hard hebt gewerkt, hoef je je geen zorgen te maken over je toekomst. De hemel wacht jou.

Koar:

Freon, wa't yn 'e oare wrâld
inkeld roazen sammelje wol,
moat him yn dizze wrâld
earst goed sear dien ha
oan de toarnen.

De Boer:

Mei dûnsjen bin ik net op 'e hichte
Myn hiele libben haw ik neat oars dien
as bodzjen op myn stikje grûn.
Wrotte en wraamde by dei en by nacht
om it lân sa te bewurkjen
dat it my rike rispinge brocht.
Tocht inkeld oan tsienden en pacht.
Oan dy, Dea, haw ik nea net tocht.

De Dea:

Dyn hurde wurkjen haw ik wol sjoen
ik tink dat God dat ek wol wit.
Lykas it ynsiedde lân
leit de himel ek op dy te wachtsjen.
God sil dy, dêr boppe, beleanje foar al dyn hurde wurkjen.
Dêrom, boer, sit der mar net oer yn.

Kom út dyn widze, lytse pop!

Spreuk 7

*In de hemel is de ziel de mooiste engel.
Waarom haal je mij, terwijl ik nog niet eens geleefd heb?
God weet waarom hij onschuldigen roept.
Ik fluit een ieder. Wie zal zich tot God wenden?*

Koar:

De siel dy't hjir noch lytser is as lyts
is yn it himelryk de moaiste ingel.

It Bern:

O Dea, hoe kin it no bestean
my dûnsje te litten, foar 't ik stean?
Hoe kinsto my no al roppe, foardat ik libbe ha?
My ôfsnije foardat ik bestie?
Foar myn kommen, al weinommen?
O, wat skriemt ús mem no bot.
Jou my it libben werom!

De Dea:

God wit wêrom 't er my stjoert,
en wêrom 't er ûnskuldigen fluitet.
God wit wêrom oft Goeien en Kweaden,
lang of koart, op ierde harren gong gean kinne?

Ik fluitsje jimme ta frede,
ik fluitsje jimme ta pine,
ik fluitsje jim yn Gods ivige seal.
ik fluitsje sa lûd dat in elk it heart!-
Wa is 't, dy't ta God him keart?

Voorganger: Een woord voor het leven....

Dienst van gebeden en gaven

Zingen (allen): Gez. 408 : 6 (tekst: Ad den Besten)

Be - waar ons in uw waar-heid, geef
ons op aar - de vrij - heid, met al - le men - sen
sa - men uw rijk, Heer, te be - a - men.

Gebed

Persoonlijk gebed

'Onze Vader'

Collecte: 1e Diaconie; 2e Grote Kerk; (geen collecte bij de uitgang)

Slotlied: Gez. 491 : 1, 2 en 3 (tekst: Huub Oosterhuis)

Gij zijt voor - bij - ge - gaan,
een licht - spoor in de nacht.
De von - ken van uw naam
zijn o - gen in ons hart.
In flar - den hangt uw woord
om on - ze we - reld heen,
wij le - ven in u voort,
wij zijn met u be - kleed.

2.
Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.

3.
Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.

Zegen

Volgende 11 uurdienst is op 5 december 2010
Een Friestalige dienst met als thema:
'Wy hope Jo temjitte'
De sopraan, Maartje van der Meulen, zingt
liederen met teksten van Klaas Bruinsma.